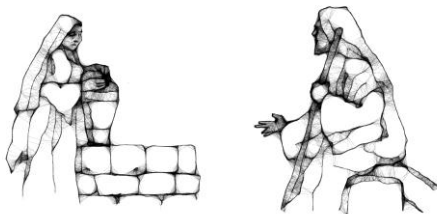

8. ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΕΣ ΑΠΟΣΤΟΛΕΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Ιδού, ο δούλος μου, τον οποίον έκλεξα, ο αγαπητός μου, εις τον οποίον η ψυχή μου ευηρεστήθη· Θέλω θέσει το Πνεύμα μου επ' αυτόν, και θέλει εξαγγείλει κρίσιν εις τα έθνη.» Ματθαίον 12/ιβ' 18.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιωάν. 4/δ' 4-30, Ματθ. 8/η' 5-13, Μάρκο 5/ε' 1-20, Ματθ. 15/ιε' 21-28, Λουκ. 17/ιζ' 11-19, Ιωάν. 12/ιβ' 20-32.

Προκαλεί ενδιαφέρον το γεγονός ότι ο Ιησούς μεγάλωσε στη Γαλιλαία που ήταν γνωστή και ως «Γαλιλαία των εθνών» (Ματθ. 4/δ' 15), επειδή στην περιοχή υπήρχαν πολλοί εθνικοί. Το μεγαλύτερο μέρος της ζωής Του, πριν ξεκινήσει τη δημόσια διακονία Του, ο Ιησούς το πέρασε στη Ναζαρέτ. Χάρη της γεωγραφικής της θέσης, η Ναζαρέτ βρισκόταν κοντά σε μεγάλους δρόμους όπου ταξίδευαν οι Ρωμαϊκές λεγεώνες και πολλά εμπορικά καραβάνια. Συνεπώς, ο Ιησούς θα πρέπει από τα πρώτα χρόνια της ζωής Του να ερχόταν πολλές φορές σε επαφή με Εθνικούς.

Μετά την απόρριψη των Ναζωραίων (δείτε Λουκά 4/δ' 16-31), ο Ιησούς επικεντρώθηκε στην κοσμοπολίτικη πόλη της Γαλιλαίας, την Καπερναούμ. Οι επαφές που είχε με τους Εθνικούς και τις συνήθειές τους επηρέασαν σημαντικά τη διακονία και τη διδασκαλία Του. Παρότι εστίαζε στο Ισραήλ, εξακολουθούσε να ενδιαφέρεται για όλον τον κόσμο. Μέσα στα τρία και πλέον χρόνια της διακονίας Του, ήρθε σε τουλάχιστον έξι περιπτώσεις σε άμεση επαφή με Εθνικούς. Αυτήν την εβδομάδα θα εξετάσουμε μέσα από τα ευαγγέλια τις σχετικές αναφορές.

Η ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΣΣΑ

Στην εποχή του Ιησού, το Ισραήλ χωριζόταν σε τρεις επαρχίες: στη Γαλιλαία, στη Σαμάρεια και στην Ιουδαία. Η Σαμάρεια βρισκόταν ανάμεσα στη Γαλιλαία και στην Ιουδαία. Οι Σαμαρείτες λάτρευαν τον Θεό του Ισραήλ, αλλά επίσης και ξένους θεούς. Λόγω της γεωγραφικής της θέσης, η Σαμάρεια ήταν ιδανικό μέρος για να ξεκινήσουν οι απόστολοι το ιεραποστολικό τους έργο.

Διαβάστε Ιωάν. 4/δ' 4-30. Τι μπορούμε να διδαχθούμε από τον τρόπο που έδωσε μαρτυρία ο Ιησούς στους αλλοεθνείς; Πώς ξεπέρασε ο Ιησούς τα όρια της παράδοσης για να προσεγγίσει αυτήν τη γυναίκα;

.....

.....

.....

.....

.....

Η Σαμαρείτισσα γνώριζε την ιστορία του λαού της και οι ερωτήσεις της ήταν έξυπνες. Μέσω αυτών κατεύθυνε τη συζήτηση. Ωστόσο, ο Ιησούς επέλεξε από τις ερωτήσεις και τις δηλώσεις της μόνο όσα θα την ωφέλουσαν πνευματικά. Η μοναδική στιγμή που ο Ιησούς άλλαξε τη συζήτηση ήταν όταν της ζήτησε να φέρει τον σύζυγό της, γνωρίζοντας ότι δεν ήταν παντρεμένη και ότι στο παρελθόν είχε πολλούς άνδρες. Φυσικά, η ερώτηση αυτή βοήθησε τον Ιησού να πλησιάσει τη Σαμαρείτισσα, όσο άβολα κι αν την έκανε να αισθανθεί. Μ' αυτόν τον τρόπο όμως μπόρεσε να δώσει έντονη μαρτυρία σε εκείνη.

Επίσης, δεν πρέπει να παραλείψουμε και αυτό που συνέβη στο Ιωάν. 4/δ' 27. Οι μαθητές εξεπλάγησαν που είδαν τον Ιησού να μιλάει με μία ξένη γυναίκα. Ο Ιησούς παρέβηκε κάποιες Ιουδαϊκές συνήθειες: πρώτον, ζήτησε από μία Σαμαρείτισσα να του δώσει νερό, και δεύτερον, ήταν μόνος μαζί της. Στο Ισραήλ δεν επιτρεπόταν να μείνει ένας άνδρας μόνος με μία γυναίκα, εκτός εάν ήταν συγγενείς. Ο Ιησούς τηρούσε τις Ιουδαϊκές παραδόσεις στο Ισραήλ. Ωστόσο, στη Σαμάρεια δεν βρισκόταν σε Ιουδαϊκό έδαφος, και έτσι δεν ήταν υποχρεωμένος να τηρήσει τις Ιουδαϊκές παραδόσεις – παρότι όπως ξέρουμε ο Ιησούς διαχώρισε τις ανθρώπινες παραδόσεις από τις εντολές και τα διατάγματα του Θεού.

ΣΚΕΨΗ: Πόσο μακριά είστε διατεθειμένοι να επεκταθείτε για την διακονία των άλλων; Πόσο μακριά πρέπει να πάτε;

Δευτέρα 17 Αυγούστου

Ο ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ

Διαβάστε Ματθ. 8/η' 5-13 (δείτε επίσης Λουκά 7/ζ' 1-10). Τι μας διδάσκει αυτή η ιστορία για το πώς μπορούν να ξεπεραστούν ακόμη και οι μεγαλύτερες πολιτισμικές διαφορές, χάρη του ευαγγελίου;

.....

.....

.....

Στην Καπερναούμ, ένας Ρωμαίος Εκατόνταρχος πήγε στον Ιησού. Οι Ιουδαίοι μισούσαν τους κατακτητές Ρωμαίους, και δεν ήταν λίγοι οι Ρωμαίοι που μισούσαν τους Ιουδαίους. Παρά τον μεγάλο πολιτισμικό και πολιτικό διαχωρισμό, σ' αυτήν την περίπτωση βλέπουμε την στενή σχέση που είχε αυτός ο Ρωμαίος με τους Ιουδαίους.

Σύμφωνα με τον Λουκά, ο εκατόνταρχος ζήτησε από τους «πρεσβύτερους των Ιουδαίων» (Λουκά 7/ζ' 3) να του φέρουν τον Ιησού. Και το συναρπαστικό είναι ότι το έκαναν, πήγαν και ζήτησαν από τον Ιησού να θεραπεύσει τον δούλο του. Στο κείμενο δεν αναφέρεται ποιοι ήταν αυτοί οι πρεσβύτεροι, αλλά από ό,τι φαίνεται η σχέση τους με τον Ιησού ήταν διαφορετική σε αντίθεση με τους υπόλοιπους ηγέτες.

Εντωμεταξύ, ο εκατόνταρχος ήταν άνθρωπος πίστης. Τα λόγια του στον Ιησού, «Ειπέ λόγον, και θέλει ιατρευθή ο δούλος μου» (Ματθ. 8/η' 8) ήταν μία μεγάλη μαρτυρία της πίστης του σ' Αυτόν. Ο εκατόνταρχος, «δεν περίμενε πρώτα να δει αν οι ίδιοι οι Ιουδαίοι θα δέχονταν Εκείνον που διατείνονταν ότι ήταν ο Μεσσίας τους. Όταν 'το φως το αληθινόν, το οποίον φωτίζει πάντα άνθρωπον' (Ιωάν. 1/α' 9) έλαμψε πάνω του, εκείνος έστω και από μακριά, διέκρινε τη δόξα του Υιού του Θεού.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 289.

Ο εκατόνταρχος κατανοούσε και σεβόταν την Ιουδαϊκή θρησκεία και τις ιδιαιτερότητές της. Ήξερε ότι, σύμφωνα με τον νόμο, ένας Ιουδαίος δεν επιτρεπόταν να μπει στο σπίτι ενός Εθνικού, και γι' αυτό ζήτησε από τον Ιησού να τον βοηθήσει από μακριά. Ο δούλος του θεραπεύθηκε. Η πίστη του Ρωμαίου εκατόνταρχου αμείφθηκε. Ο Ιησούς είπε ότι η πίστη του έδειχνε στην ημέρα όπου άνθρωποι από όλον τον κόσμο θα ενώνονταν με τους πατριάρχες του Ισραήλ στο τραπέζι του Κυρίου.

ΣΚΕΨΗ: Από αυτό το θαύμα βλέπουμε πως οι πολιτισμικές διαφορές δεν διαχώρισαν τους Ιουδαίους από αυτόν τον Ρωμαίο. Πώς μπορούμε να μάθουμε να παραμερίσουμε τις όποιες πολιτισμικές διαφορές μας, ώστε να προσεγγίσουμε τους άλλους;

Τρίτη 18 Αυγούστου

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΑ

Διαβάστε Μάρκο 5/ε' 1-20 και Ματθ. 15/ιε' 21-28. Πώς αυτές οι ιστορίες μάς βοηθάνε να καταλάβουμε το πώς σχετιζόταν ο Ιησούς με τους εθνικούς; Πώς κατανοούμε τα λόγια του Ιησού στην Χαναναία; Επίσης, τι διδάχτηκαν οι μαθητές βλέποντας τον Ιησού να διακονεί σε εκείνους που δεν άνηκαν στον λαό της διαθήκης;

.....

.....

Η περιοχή των Γαδαρηνών βρισκόταν στην ανατολική ακτή της θάλασσας της Γαλιλαίας. Στην περιοχή αυτή αρχικά κυριαρχούσαν οι Έλληνες, αλλά στη συνέχεια έγινε μέρος της Ρωμαϊκής επικράτειας στην Ιουδαία. Ήταν φανερό ότι αυτός ο άνθρωπος ήταν δαιμονισμένος, και τα δαιμόνια εκδηλώνονταν με τρομερό τρόπο. Είχε απόλυτη ανάγκη Θεϊκής βοήθειας, την οποία και έλαβε. Το ότι το θαύμα αυτό έγινε σε περιοχή Εθνικών, φαίνεται και από την ύπαρξη των χοίρων. Αξίζει να σημειωθεί η αντίδραση των κατοίκων οι οποίοι ζήτησαν από τον Ιησού να φύγει από την περιοχή τους, λόγω της οικονομικής ζημιάς που είχαν επειδή τα γουρούνια τους πνίγηκαν. Ο Ιησούς, αντίθετα, ζήτησε από τον θεραπευμένο άνδρα να παραμείνει. Έπρεπε να δώσει την μαρτυρία του στους συμπολίτες του για Εκείνον, και αναμφίβολα, η αλλαγή στη ζωή του θα ήταν πιο δυνατή μαρτυρία και από τα λόγια του. Στο επόμενο περιστατικό, ένα κορίτσι στη Σιδώνα ήταν δαιμονισμένο (Ματθ. 15/ιε' 22). Η μητέρα της, μία Χαναναία, ήταν μία ζωντανή ένδειξη της πολιτισμικής ανάμιξης που χαρακτήριζε την περιοχή. Οι Χαναναίοι είχαν διωχθεί από τη χώρα όταν ο λαός Ισραήλ κληρονόμησε τη γη Χαναάν υπό την ηγεσία του Ιησού του Ναυή. Για μία ακόμη φορά βλέπουμε τον Ιησού να προσεγγίζει άτομα και εκτός του λαού Ισραήλ.

Στο διάλογο που είχε μαζί της ο Ιησούς χρησιμοποίησε σκληρά λόγια, παρομοιάζοντας την ίδια και τον λαό της με σκυλιά. Έτσι όμως δοκιμάστηκε η πίστη της και φανερώθηκε η ταπεινή της επιθυμία να λάβει τη βοήθεια που χρειαζόταν.

«Ο Σωτήρας έμεινε ικανοποιημένος. Δοκίμασε την πίστη της σ' Αυτόν. Με τη συμπεριφορά Του έδειξε ότι αυτή που είχε θεωρηθεί σαν απόβλητη από τον Ισραήλ, δεν ήταν πια μια ξένη, αλλά ένα παιδί της οικογένειας του Θεού. Σαν παιδί, είχε και αυτή το προνόμιο να συμμετέχει στα δώρα του Πατέρα. Τότε ο Χριστός ικανοποίησε το αίτημά της και ολοκλήρωσε το μάθημα στους μαθητές.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 375.

Εκείνο το οποίο ήθελε να τους διδάξει, ήταν ότι, σε αντίθεση με την αντίληψή τους, το ευαγγέλιο δεν προοριζόταν μόνο στους Ιουδαίους αλλά και επεκτεινόταν και στα άλλα έθνη.

Τετάρτη 19 Αυγούστου

ΟΙ ΔΕΚΑ ΛΕΠΡΟΙ

Διαβάστε Λουκά 17/ιζ' 11-19. Τι διδάγματα υπάρχουν για μας, ασχέτως της εθνικότητας και της προέλευσής μας;

.....

.....

Αυτοί οι δυστυχισμένοι άνδρες γνώριζαν τον Ιησού. Τον κάλεσαν με το όνομά Του, εκλιπαρώντας την επέμβασή Του. Αυτό που αξίζει να σημειωθεί επίσης είναι ότι δεν καθαρίστηκαν αμέσως. Ο Ιησούς τους είπε να παρουσιαστούν στους ιερείς, όπως αναφέρεται στο Λευιτ. 14/ιδ' 2. Το ότι πήγαν δείχνει την πίστη τους σ' Αυτόν και στη δύναμή Του να τους θεραπεύσει.

Ωστόσο, μόνο ο Σαμαρείτης εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του στον Ιησού για τη θεραπεία του. Οι υπόλοιποι εννέα δεν ξέχασαν να πάνε στους ιερείς, αλλά αμέλησαν να ευχαριστήσουν τον Θεραπευτή τους. Ο Σαμαρείτης, σύμφωνα με την περικοπή, γύρισε πριν ακόμη πάει στους ιερείς. Παρότι στο κείμενο δεν αναφέρεται αν οι υπόλοιποι εννέα ήταν Ιουδαίοι, η περιοχή στην οποία βρίσκονταν αλλά και το γεγονός ότι ο Λουκάς αναφέρεται συγκεκριμένα στον Σαμαρείτη, τον οποίο ο Ιησούς αποκάλεσε «αλλογενή» (Λουκά 17/ιζ' 18), οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι υπόλοιποι εννέα ήταν Ιουδαίοι. Αν και οι Ιουδαίοι δεν είχαν πολλές δοσοληψίες με τους Σαμαρείτες, η τραγωδία τους τούς έκανε να ξεπεράσουν αυτές τις προκαταλήψεις. Η κοινή δυστυχία και η τραγωδία, αυτό που ο Albert Schweitzer αποκάλεσε «συναδέλφωση της θλίψης», κατέρριψε τον εθνικό φραγμό. Η κοινή τους ανάγκη για καθαρισμό, θεραπεία, και σωτηρία, τους έφερε όλους μαζί στον Ιησού.

Παρόλα αυτά, ο Ιησούς δεν στόχευε άμεσα στους Σαμαρείτες και στους άλλους εθνικούς – «Δεν απεστάλην ειμή εις τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Ισραήλ» (Ματθ. 15/ιε' 24). Πρώτα, ήθελε να εδραιώσει μία γερή ιεραποστολική βάση στους Ιουδαίους. Με τη διακονία Του ωστόσο, έδωσε στους ακολούθους Του ενδείξεις ότι το ευαγγέλιο έπρεπε να διαδοθεί σ' όλον τον κόσμο. Παρότι αυτό το σημείο έγινε ξεκάθαρο μετά την ανάστασή Του, και από πριν ο Ιησούς έκανε πράγματα για να διευρύνει στο νου των μαθητών Του την ιδέα ότι βασικό τους μέλημα θα ήταν η παγκόσμια αποστολή.

ΣΚΕΨΗ: Παρότι και οι δέκα έδειξαν πίστη, μόνο ένας γύρισε να ευχαριστήσει τον Κύριο για την θεραπεία του. Τι μας δείχνει αυτό για το πόσο σημαντική είναι η δοξολογία και η ευχαριστία στην πίστη; Για ποια πράγματα πρέπει να είμαστε ευγνώμονες; Σκεφτείτε πόσο πιο χαρούμενοι θα ήμασταν εάν τα αναλογιζόμασταν διαρκώς και τι καλύτερο από το να ευχαριστούμε τον Θεό για όλα όσα είμαστε ευγνώμονες!

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ

«Ήσαν δε τινές Ἕλληνες μεταξύ των αναβαινόντων διά να προσκυνήσωσιν εν τη εορτή. Ούτοι λοιπόν ήλθον προς τον Φίλιππον τον από Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, και παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· Κύριε, θέλωμεν να ίδωμεν τον Ιησούν. Ἐρχεται ο Φίλιππος και λέγει προς τον Ανδρέαν, και πάλιν ο Ανδρέας και ο Φίλιππος λέγουσι προς τον Ιησούν. Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς λέγων· Ἦλθεν η ώρα διά να δοξασθῆ ο Υἱός του ανθρώπου» (Ιωάν. 12/ιβ' 20-23).

Πώς αυτό το περιστατικό μας βοηθάει να καταλάβουμε την απεγνωσμένη έκκληση των ανθρώπων για σωτηρία, ελπίδα, και απαντήσεις που μπορούν να βρεθούν μόνο στον Ιησού;

.....

Αυτοί οι Ἕλληνες πιθανόν να είχαν προσηλυτιστεί στον Ιουδαϊσμό, εφόσον τους επιτράπηκε να μπουν στην περιοχή του ναού, μέχρι το σημείο για τους Εθνικούς. Αυτοί οι Ἕλληνες πήγαν στον Φίλιππο, ο οποίος αν και Ιουδαίος είχε ελληνικό όνομα, γεγονός που τους έλκυσε σ' αυτόν. Ἐτσι, μπορεί αρχικά το Χριστιανικό έργο να γίνεται από ξένους ιεραπόστολους που έχουν την ευαισθησία και θέλουν να φέρουν ψυχές στον Χριστό, ωστόσο, πιο αποτελεσματικό είναι το έργο που γίνεται από εκείνους που έχουν το ίδιο υπόβαθρο με τους ανθρώπους που προσεγγίζουν.

Οι Ἕλληνες πήγαν στον Ιησού λίγες μέρες πριν τη σταύρωσή Του. Αναμφίβολα εξεπλάγησαν από αυτά που είπε για τη θλίψη Του, τον θάνατό Του, και την τελική νίκη. (Επίσης, και η φωνή από τον ουρανό, τους βοήθησε να σκεφθούν.) Ο Ιησούς θα πρέπει να έλαβε κουράγιο από την επιθυμία τους να Τον «δουν». Η επίσκεψή τους σηματοδότησε την έναρξη του παγκόσμιου ευαγγελισμού. Αυτό έγινε φανερό ακόμη και από τους Φαρισαίους, οι οποίοι είπαν: «Ἰδοῦ, ο κόσμος οπίσω αυτού υπήγεν» (Ιωάν. 12/ιβ' 19).

Εδώ λοιπόν βλέπουμε ανθρώπους που δεν είναι Ιουδαίοι να θέλουν να δουν τον Ιησού. Τι σημείο για το ότι ο κόσμος ήταν έτοιμος για τον εξιλεωτικό Του θάνατο! Αυτοί οι Ἕλληνες, που αντιπροσώπευαν τα έθνη, τις φυλές και τους ανθρώπους ανά τον κόσμο, ελκύστηκαν από Αυτόν. Σύμφωνα ο σταυρός του Σωτήρα θα έλκυε τους ανθρώπους κάθε χώρας και γενιάς προς Αυτόν (εδ. 32). Οι μαθητές θα έβρισκαν τον κόσμο έτοιμο να αποδεχτεί το ευαγγέλιο.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Ιωάν. 12/ιβ' 20-32. Τι εννοεί ο Ιησούς όταν λέει ότι πρέπει να χάσεις τη ζωή σου για να την έχεις; Πώς έχετε βιώσει τα λόγια αυτά;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Σας λέγω δε, ότι πολλοί θέλουσιν ελθεί από ανατολών και δυσμών, και θέλουσι καθίσει μετά του Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ εν τη βασιλεία του ουρανών, οι δε υιοί της βασιλείας θέλουσιν εκβληθή εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τρυγμός των οδόντων» (Ματθ. 8/η' 11,12). Παρότι αυτά τα λόγια ειπώθηκαν για έναν συγκεκριμένο σκοπό και για συγκεκριμένους ανθρώπους, δεν πρέπει να χάσουμε την αρχή πίσω από αυτά. Εκείνοι στους οποίους έχουν δοθεί μεγάλα προνόμια και πλεονεκτήματα σε πνευματικά θέματα και θεολογικές αλήθειες, πρέπει να είναι προσεκτικοί. Είναι πολύ εύκολο να εφησυχαστούμε με τις αλήθειες που έχουμε, ορισμένες εκ των οποίων μόνο εμείς έχουμε και διδάσκουμε. Πρώτον, πρέπει να βεβαιωθούμε ότι είμαστε στέρεοι σ' αυτές τις αλήθειες, και δεύτερον, πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να τις διδάξουμε σε εκείνους που δεν τις γνωρίζουν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Ο Σταυρός μάς δείχνει το ότι ενώπιον του Θεού είμαστε όλοι αμαρτωλοί, και ότι όλοι έχουμε την ανάγκη για σωτηρία. Ωστόσο, πολλοί είναι εκείνοι που θεωρούν τον εαυτό τους ανώτερο των άλλων. Αυτό είναι κάτι που συναντάμε σε όλη την ανθρώπινη ιστορία. Τι γίνεται με τη δική σας εθνική, κοινωνική, οικονομική ή πολιτισμική ομάδα; Πώς υποθάλπεται μέσα σας (μην αυταπατάστε μιας και σίγουρα υποθάλπεται) την αίσθηση ανωτερότητας προς εκείνους που είναι διαφορετικοί από σας; Πού βρίσκεται το λάθος σ' αυτήν τη συμπεριφορά και τι έχει ο Σταυρός που θα σας βοηθήσει να την αλλάξετε;
2. Η γυναίκα στο πηγάδι έδωσε μαρτυρία στους συντοπίτες της για τον Ιησού. Τι διδασκόμαστε απ' αυτό για την αποστολή και την σημασία του να χρησιμοποιούνται άτομα της ίδιας κουλτούρας στην προσέγγιση των άλλων;
3. Οι Έλληνες ήθελαν να δουν τον Ιησού. Σίγουρα είχαν ακούσει γι' Αυτόν, και ίσως να είχαν οι ίδιοι δει πράγματα που είχε κάνει. Ο Ιησούς σήμερα βρίσκεται στον ουρανό, και η εκκλησία, ο λαός Του, Τον εκπροσωπεί εδώ στη γη. Τι σημαίνει αυτό για μας όσον αφορά τον τρόπο που ζούμε και το τι μαρτυρία δίνουμε;